

บันทึก

เรื่อง กระทรวงการคลังขอกู้เงินจากธนาคารระหว่างประเทศฯ
ให้แก่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๓๒๘๑ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๑๘ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นแก่กระทรวงการคลังซึ่งประสงค์จะขอกู้เงินจากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ โดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เพื่อให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางใช้จ่ายเป็นเงินสงเคราะห์ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องของกองทุนฯ ในการปลูกแทนสวนยางเก่าด้วยยางพันธุ์ดี ในปัญหาข้อกฎหมายดังต่อไปนี้

๑. ในกรณีที่กระทรวงการคลังขอกู้เงินจากธนาคารระหว่างประเทศฯ โดยอาศัยอำนาจดังกล่าวข้างต้นเพื่อให้กองทุนฯ นำไปใช้ในกิจการสงเคราะห์การทำสวนยาง กองทุนฯ จะมีอำนาจดำเนินการกิจการสงเคราะห์การทำสวนยางด้วยเงินดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร และ

๒. ในกรณีที่กองทุนฯ ไม่อาจดำเนินการตามข้อ ๑ กระทรวงการคลังจะกู้เงินจากธนาคารระหว่างประเทศฯ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการสงเคราะห์การทำสวนยางโดยใช้พนักงานเจ้าหน้าที่และบริการต่าง ๆ ทางกองทุนฯ แต่เป็นการทำในนามของกระทรวงเกษตรฯ จะทำได้หรือไม่ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่าสาระสำคัญประการหนึ่งของพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๗ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมก็คือการควบคุมการใช้เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้จากการส่งยางออกนอกราชอาณาจักรว่าจะต้องนำไปใช้เฉพาะกิจการที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๑๘ (๓)^๑ แต่พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ห้ามการนำเงิน

^๑ มาตรา ๗ เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ให้ส่งสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และให้ใช้จ่ายในกิจการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะ

มาตรา ๑๘ ทุก ๆ ปีสงเคราะห์ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนร้อยละห้าสำหรับใช้จ่ายในการดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะ มอบไว้ให้แก่กรมกสิกรรมเป็นงวด ๆ ตามที่รัฐมนตรีกำหนด เงินที่กรมกสิกรรมได้รับนี้มีให้ถือว่าเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๒) จำนวนไม่เกินอีกร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยาง หากเงินจำนวนที่ตั้งไว้ไม่พอจ่ายในงานต่าง ๆ ดังกล่าว ให้รัฐบาลตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ประเภทอื่นมาช่วยสงเคราะห์การทำสวนยาง และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้เคยให้ความเห็นไว้แล้วว่า กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีอำนาจอนุมัติให้การสงเคราะห์เกินเงินสงเคราะห์ที่เก็บจากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร โดยจ่ายจากเงินงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ^๒ ฉะนั้น เงินกู้ที่กระทรวงการคลังจะกู้มาจึงนำไปใช้ในกิจการสงเคราะห์การทำสวนยางได้เช่นเดียวกับเงินงบประมาณ แต่การใช้จ่ายเงินกู้ที่กระทรวงการคลังให้กองทุนฯ นำไปใช้ในการสงเคราะห์การทำสวนยางนั้น หากกระทรวงการคลังมิได้กำหนดเงื่อนไขไว้โดยเฉพาะ ก็จะต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และระเบียบการเงินทั่วไปของกระทรวงการคลัง

ส่วนปัญหาข้อ ๒ นั้น เมื่อกองทุนฯ มีอำนาจดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยางด้วยเงินที่กระทรวงการคลังกู้จากธนาคารระหว่างประเทศฯ แล้ว ปัญหาข้อที่สองที่กระทรวงการคลังข้อใจย่อหมดไป

(ลงชื่อ) สมภพ โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๑๘

(๓) จำนวนเงินนอกจาก (๑) และ (๒) เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้น และจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้

เงินอันเป็นดอกผลของเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ถ้าหากมี ให้คณะกรรมการจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางเพิ่มขึ้นจากที่จัดสรรไว้ตาม (๒) เท่าจำนวนที่เห็นว่าจำเป็น จำนวนเงินที่เหลือถ้าหากมีให้จ่ายสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางในปีสงเคราะห์ถัดไป

เงินที่จัดสรรไว้เพื่อการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) หากมีเหลือจ่ายในปีสงเคราะห์ใดให้นำเงินที่เหลือจ่ายไปสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) ในปีสงเคราะห์ถัดไป

^๒ ตามบันทึกความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๘๐๒/๑๙๐๙ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๑๒ เรื่อง ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕